

Iubirea nu e utopie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Simt uneori că suntem palmieri
Pierduți pe-o insulă pustie,
Că vom trăi mereu la fel ca ieri
Metafora din poezie.

În largul necuprins, prizonieri,
Ne vom iubi o veșnicie
Și nu trecând ca simpli pasageri
De la extaz la agonie.

Vom fi mereu și robi, și temniceri
Într-o-nchisoare de hârtie
Și vom cânta încet printre plăceri
Iubirea nu e utopie.

- Ne-am întrecut cu morile de vânt
Și-am măcinat secunda verde
Înmugurită-n cer și pe pământ
Sub mâini ce-nvață să dezmierde

Tărâmul ars de mană și-ndoieli
Trecând prin suflet ca o spadă,
Cuvinte aspre, mii de decibeli,
Tăcerea grea. Într-o baladă

Te-am întâlnit, stau stelele-ntre noi
Reinventând o veșnicie,
Un Paradis visat de amândoi,
Iubirea nu-i o utopie.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif